

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250

Letna naročnina L. 2.500

Letna inozemstvo L. 3.500

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXI. - Štev. 17 (1047)

Gorica - četrtek, 24. aprila 1969 - Trst

Posamezna številka L. 50

O PRAVILNEM UREJEVANJU ROJSTEV

Namenoma preprečiti plodnost zakonske združitev je nekaj v sebi slabega in zato nedovoljnega, je stalni nauk Cerkve, ki smo se ga dolžni vsi držati. Ta nauk uči papež kot Kristusov namestnik na zemlji v moči svoje službe po razsvetljenju Sv. Duha. Utemeljen je v svetem pismu, ustnem izročilu, stalnem učiteljstvu Cerkve, sklada pa se tudi z naravno pametjo.

Res pa je, da papeška okrožnica kot taka ni nezmotna. Taka izjava nima iste veljave kot tista dana »ex cathedra«. Je pa to oblika rednega cerkvenega učiteljstva, ki ga podpira Sv. Duh. Tudi za take izjave velja: »Verniki so dolžni z verskim spoštovanjem in notranjo pritrditvijo (assensu religioso et interno) sprejeti tudi take izjave rimskega papeža« (Grivec, Cerkev str. 353). Zadnji koncil je dejal: »Laki, kakor vsi verniki, naj se s krščansko poslušnostjo, brez obotavljanja oklepajo tega, kar določijo posvečeni pastirji kot Kristusovi zastopniki, kot učitelji in voditelji v Cerkvi« (C 37, 2).

KAJ PA GLAS VESTI?

Postavlja se vprašanje, ali je praktično mogoče, da bi naši katoliški verniki tako izoblikovali svojo vest, da bi zavržli nauk oziroma moralni zakon, ki je v papeževi okrožnici ponovno potrjen, pa bi duhovniki morali njihovo prepričanje spoštovati ter jih kot dobre vernike pripuščati k svetim zakramentom.

Tako stališče pa je nemogoče sprejeti. Res je, da vest neposredno uravnava moralnost naših dejanj po besedi: »Vse, kar ni iz prepričanja, je greh« (Rimlj 14, 23). Toda kakor pravi papež v splošni avdientci 12. februarja: »Vest ni sama po sebi sodnik moralne vrednosti obveznih dejanj. Vest samo prenaša notranji in višji zakon; ga ne ustvarja sama. Ona je razsvetljena po neposrednem spoznanju nekih obveznih pravil, prirojenih človeškemu razumu. Vest ni vir dobrega in zlega, ona samo zapazi, sliši glas; zato se tudi imenuje glas vesti. Zahteva, naj delamo po predpisih, položenih v srce, da bomo res na mestu in popolni. Vest torej ni avtonomna, neodvisna, zaprta sama vase, ampak glasnik višjega, zunanega zakonodavca.«

V istem govoru papež nadalje razpravlja: »Glas vesti ni vedno neznoten, ne stvarno najvišji. To posebno velja na področju nadnaravnih dejanj, kjer razum sam od sebe ne more presoditi, kaj je dobro, ampak se mora zateči k veri. Ta narekuje človeku pravila za krščansko življenje, kakor jih hoče Bog po razodetju: "Pravični bo iz vere živel" (Gal 3, 11). Da bi ponoči hodili po pravi poti, ko smo stopili v skrivnost krščanskega življenja, niso dovolj oči, potrebna je tudi svetilka, potrebna je luč. In Kristusova luč naše vesti ne kvari, ne slabi, ji ne nasprotuje, ampak jo razsvetljuje in usposablja, da gre za Kristusom po pravi poti, ko romamo proti večnemu gledanju.«

VEST MORA BITI GLASNIK BOZJE VOLJE

Obrnilno gornje papeževе besede na naš primer. Nekaj naš vernik pravi, da ne more sprejeti ponovno potrjenega krščanskega predpisa: »Nedovoljeno je umetno uravnavanje rojstev.« Naj ve, da njegova vest ne ustvarja zakona, ampak je samo glasnik višjega zakonodavca. Vedimo, da tega predpisa ne narekuje zgolj naravni moralni zakon, ampak razodetje samo. Proglasa ga sveto pismo, izročilo, živo učiteljstvo Cerkve. V takem primeru pa ni dovolj naravni razum, ampak je potrebna svetilka, potrebna je luč, kot pravi papež. Misljena je luč razodetja, nauk Cerkve. Vernik je dolžan sprejeti vse, kar Cerkev uči kot od Boga razodeto resnico, to je namreč tista luč, ki jo njegovo naravno oko vesti še potrebuje, da more pravilno uravnati njegovo naravno življenje.

Ker pa papeževa izjava v okrožnici ni slovesna, torej ni nezmotna, zato tudi pristanek vernikov ni absoluten, ampak le pritrđen z moralno izvestnostjo. Če bi

posebno velik strokovnjak v tem moralnem vprašanju odkril, da papež važnih stvari ni jasno spoznal, ne preučil, bi mu mogel z vso spoštljivostjo pismeno predložiti svoje razloge, med tem časom pa se mora držati papeževе odločitve. To je podoben primer, kakor kadar se župnik proti škofovi odločitvi pritoži na Sveti sedež. Pritožba nima odložitvene moči. V našem primeru je to vendar stalen nauk v Cerkvi, papeževa odločitev ni nič novega, ampak potrjuje samo, kar je Cerkev stalno učila. S tega stališča ni videti, kako bi mogel kdo papežu očitati, da ni dovolj preučil vprašanja, da ni dovolj upošteval luči razodetja.

Nemogoče se je zamisliti, kako bi se mogla Cerkev, ki jo vodi Sv. Duh in je zato nezmotljiva, v tako važnem moralnem vprašanju motiti. V takem primeru bi bila Cerkev kriva tolikih smrtnih grehov, da ne rečemo kaj več. Zato je utemeljen dvom v pravilnost katoliškega nauka glede urejevanja rojstev nemogoče.

Papež za katoličana ni neki tujec, ne enakopraven tovariš, ampak vrhovni verski učitelj, ki mu ga pošilja sam Kristus in spada bistveno k njemu. S papeževō odločitvijo se prižiga v vesti katoličana nova božja luč. Tehtnost njegove odločitve ni zgolj v njegovem dokazovanju, ampak v njegovi avtoriteti. Katoličan, ki bi imel doslej nasprotno mišljenje kot papež, mora po tej novi luči svojo sodbo zavreči in se okleniti papeževе. To sicer ni lahko, toda drugega pametnega izhoda ni.

BREZ POKORŠČINE BI SE ZAMAJAL MORALNI RED

Gre predvsem za pokorščino. Papež govori: »Duhovniki dajte pri izvrševanju svoje službe prvi zgled iskrenega pristanaka, ki ste ga znotraj in zunaj dolžni cerkvenemu učiteljstvu. Veste namreč, da vas k pokorščini obvezujejo ne toliko dokazna dejstva, kolikor to, da luč Sv. Duha pastirje posebej razsvetljuje, kadar razlagajo resnico« (HV 28).

Bistvo pokorščine je vedno v tem, da podvržemo svojo voljo zakoniti oblasti v mejah njene pristojnosti. Če dobro poznam vse razloge, ki so oblasti narekemale predloženo izjavo ali ukaz, stvar laže sprejemem in jo izvršujem, vseeno pa jo moram sprejeti in izpolnjevati. Če tega ne vem, je pokorščina težja in zaslužnejša. Če bi podanik smel odredi pokorščino zakoniti oblasti, ko ukazuje v mejah svoje pristojnosti, potem je porušeno načelo avtoritete in pokorščine, potem pade disciplina in red.

Cerkev jasno uči načelo odgovornega očetovstva. Starši naj imajo toliko otrok, kolikor jih morejo imeti, ko stvar pred Bogom ob upoštevanju vseh razlogov temeljito presodijo. Uravnavanje rojstev je dovoljeno samo ob spoštovanju reda, ki ga je določil Bog. Nedovoljeno je vsako umetno, namerno uravnavanje rojstev (stalna ali začasna sterilizacija, kontracepcija). Če torej zakonca po pameti v danem času ne želita otroka, jima ne preostaja drugega, kot da rabita zakonske pravice samo v nerodovnih dneh. To je namreč naravno neoporečno.

POTREBNA PA JE TUDI RAZUMEVAJOČA LJUBEZEN

Papež nas lepo poučuje, naj v ničemer ne okrnemo zveličavnega Kristusovega nauka. Vedno pa mora to zvestobo resnici spremljati strpnost in ljubezen, »za kar je dal Gospod sam zgled s svojim razgovarjanjem in ravnanjem z ljudmi. Prišel je, ne da bi svet sodil, temveč zveličal; bil je res nespravljiv z zlom, toda potrpežljiv in usmiljen z ljudmi. Naj zato v svojih težavah zakonci vedno najdejo v duhovnikovi besedi in v srcu odmev Odršenikovega glasu in ljubezni« (Hv 29).

Cim bolj se bodo spovedanci poglobljali v vero in na zakonsko življenje gledali v celoti, tem laže se bodo premagovali in urejali medsebojne zakonske težave. Brez križa pa ne gre nikjer v življenju.

Škof dr. Janez Jenko

Povratek na staro

Po osmih mesecih neprestanega pritiska s strani sovjetskih zasedbenih oblasti in podtalne borbe je oblastnikom iz Moskve uspelo odstraniti Aleksandra Dubčeka, ki je v očeh svetovne javnosti, pa tudi med Čehi in Slovaki predstavljal novi tip komunizma: bolj odprtega, demokratičnega, liberalnega in človeškega, pa je bil prav zato Moskvi trn v peti.

Toda Sovjetska zveza ni dosegla tistega, kar si je predvsem želela: da bi Dubčeka umazala pred njegovimi rojaki. Dubček je moral iti, ne zato, ker je to zahtevalo domače prebivalstvo, ampak ker so tako hoteli sovjetski voditelji. »Ostal bo simbol nove politike, ki se je pričela z lanskim januarjem,« je o Dubčku dejal predsednik češkoslovaške republike general Svoboda, ko je objavil zameno v vodstvu češkoslovaške partije.

Nasledil ga je dr. Gustav Husak, tudi Slovak po rodu. Brežnjev mu je iz Moskve takoj po izvolitvi poslal topel pozdrav, v ka-

terem ga je označil kot »borca za delavsko stvar, okrepitev voditeljske vloge komunistične stranke in utrditev socializma v državi, ki stoji trdno na stališčih leninističnega marksizma, mednarodnosti delavskega proletariata in neomajnega prijateljstva med Češkoslovaško in Sovjetsko zvezo ter ostalimi socialističnimi državami.«

Toda ves ta slavospev na račun Husaka je bolj izraz kompromisa kot pa dejanskih simpatij kremejskih mogotcev do njega. Sovjeti bi si, če bi bilo to odvisno le od njih, raje izbrali kakega človeka iz vrst pristašev stalinista Novotnega. Če tega niso storili, je to dokaz, da se tudi oni zavedajo, da loka ne gre prenapenjati.

KDO JE GUSTAV HUSAK?

Ko je general Svoboda predstavil po televiziji novega prvega tajnika češkoslovaške partije dr. Gustava Husaka, je o njem dejal: »V trenutnem položaju potrebujemo energične osebnosti, ki bo znala

voditi stranko in potegniti državo iz krize, v katero je zašla. Poznam dobro Gustava Husaka. On vam bo povedal, kar morate vedeti.« In Husak je brez olepšavanja dejal:

»Že skoro eno leto tičimo v krizi, ki nas ne pusti delati v miru in škodi našemu gospodarstvu. To je bil vzrok, da smo se odločili za spremembe v vodstvu partije. Ne mislimo se sicer odpovedati nobeni velikih idej iz preteklega leta, toda treba je vedeti, kdaj in kako jih bomo mogli uresničiti. Trenutno je predvsem potrebno izogniti se paniki, ki so jo zadnje tedne zasejale med prebivalstvo neke notranje desničarske sile in inozemska propaganda. Partijsko vodstvo je trdno odločeno, izvesti sklep vodstva iz lanskega novembra (da je treba namreč onemogočiti protisovjetske in protisocialistične sile - op. ur.) in zato se ne bo več dovoljevalo motenja miru v državi.«

Husak je torej trdno odločen brez pomišljanja tretji vsak poskus protimoskovskih manifestacij. Toda to še ne znači, da je stalinist. Prav stalinisti so ga leta 1954 obsodili na dosmrtno ječo, pa ne morda zaradi kakih liberalnih idej, ampak ker je bil navdušen zagovornik slovaške avtonomije v okviru češkoslovaške države. Dali so mu pečat »meščanskega nacionalista«. Šele leta 1960 je prišel iz ječe in bil po nekaj časa spet sprejet v partijo.

Husakova zvezda je začela blesteti šele po vdoru sovjetskih čet na Češkoslovaško. Rusi so kakor svoj čas Hitler skušali odpor Čehov spodnesti s tem, da so izrabili nasprotstvo, ki ga čutilo Slovaki do Čehov zaradi stalnega zapostavljanja in izkoriščanja s strani Prage. Ko so odkrili, da je za Husaka bolj važna federativna ureditev države kakor pa demokratizacija javnega življenja, so začeli rušiti Dubčeka prav potom njega. Najprej je postal Husak glavni tajnik slovaške partije. Kot tak se je kmalu proglasil za »realista«, češ da je treba vzeti sovjetsko zasedbo kot dejstvo in se po tem ravnati. Obsodil je »razne napake«, ki jih je storila Dubčerkova skupina in zlasti trdo nastopil proti Smrkovskemu, najboljši odločnemu poborniku nove smeri, češ da mu ne gre mesto predsednika zveznega parlamenta, ampak da gre to mesto Slovaku. Po svoje je imel prav, ker sta že predsednik republike (Svoboda) in predsednik zvezne vlade (Černik) Čeha, a Rusom je ta napad na Smrkovskega bil zelo dobrodošel, da se znebijo najbolj ostrega svojega kritika. Po zadnjih spremembah pa je bil Smrkovsky sploh izločen iz vodstva partije.

Husak, ki ima sedaj 55 let, naj bi torej po načrtih sovjetskih voditeljev izvedel »normalizacijo« na Češkoslovaškem. Čas bo povedal, če bo ta novi branilec dobrih odnosov z Moskvo uspel v svojem novem položaju. Ne bo to odvisno le od njegove dobre volje, temveč tudi in predvsem od sovjetskega Politbiroja in sovjetskih maršalov. Opirajoč se na slovaški separatizem je Husak doživel najprej grenke čase, sedaj pa uro vzpona in osebnega uveljavljanja. Od usode slovaškega separatizma, tega zadnjega in skrajnega orožja Moskve zoper Dubčekovo liberalno smer, bo odvisna tudi dokončna Husakova usoda.

Italijanska škofovska konferenca

Te dni je bilo objavljeno poročilo o delu letošnje konference italijanskih škofov, ki se je vršila pretekli teden v Rimu. Poročilo omenja med drugim revizijo konkordata, duhovniški celibat, akcijo za razpoko in socialni položaj v Italiji.

Glede revizije konkordata je rečeno, naj se ta skrbno pripravi in pazi pri tem, da ne bo zaradi tega trpel verski mir v državi ali bile oškodovane dobrine, ki so s konkordatom povezane.

V duhovniškem celibatu vidijo italijanski škofje vrednoto, kateri se Cerkev na noben način ne more in ne sme odreči. V družbi, ki se peha le za zemeljski dobrinami, pomeni prav celibat nemodestljivo pričevanje o obstoju nadnaravnega sveta, ki mora biti zadnji cilj človeka. Če celibat nekaterim povzroča težave, to še ne more biti vzrok, da se izpostavi v uničenje vrednota, na kateri je zainteresirano vse krščansko ljudstvo.

Glede razporeke vabijo škofje vse odgovorne, da o njej razmišljajo z globokim

čutom odgovornosti in premislijo, koliko škodo bo morebitna razporeka zadala trdnosti družine. Morda bi bilo ljudsko glasovanje, tkzv. referendum umestno, da se vse ljudstvo izjavi o tako važni zadevi kot je nerazvežljivost zakona. Javne oblasti naj bi tudi bolj štitiile javno moralo pred pojavi, ki onečaščajo deželo.

Socialni položaj se je po mnenju škofov zadnje čase v Italiji sicer zboljšal, toda politični in gospodarski voditelji bi se morali bolj zavedati, da je njihova prva dolžnost zagotoviti vsem državljanom polno zaposelitev, pri čemer je treba predvsem imeti pred očmi potrebe Juga. Vsi družabni sloji pa naj bi zavržali ideologije, ki so tuje krščanskemu duhu ter gojili vrednote, katere omogočajo sožitje v družbi kot so svoboda, pravičnost, državljanska sloga in versko življenje. Glede slednjega škofje poudarjajo, da ni mogoča nobena krščanska aktivnost, če se ne išče povezave z »zakonitimi pastirji«, tj. z lastnimi škofi.

Hudi neredi v Severni Irski

Preteklo soboto, 19. aprila so v Severni Irski spet izbruhnili hudi nemiri, ki so povzročili 260 ranjenih. V mestu Londonderry so katoličani napovedali pohod za dosego državljskih pravic, ki jim jih protestantska večina stalno krati, toda policija jim ni hotela izdati dovoljenja za pohod. Zato so katoliški demonstranti napadli največjo policijsko postajo v mestu.

Nemiri so se raztegnili tudi na Belfast, glavno mesto Severne Irske. Večja skupina katoličanov je hotela izročiti oblastem protestno pismo proti brutalnosti policije, ki je znana po svoji pristranosti v korist protestantskih prenapetežev, toda policaji so množico napadli in jo celo s kamenjem obmetavali. Razumljivo je, da je nato prišlo do spopadov, v katerih so demonstranti odvrgli proti dvema policijskima sedežema zažigalne steklenice. Zažganih je bilo kakih deset poštih uradov in neka avtobusna garaža.

Položaj se je tako zaostрил, da je angleška vlada sklenila odposlati na Sev. Irsko skupino britanskih čet, ki naj bi varovale javne naprave kot so vodovodi in električne centrale pred atentati ter prepredile državljansko vojno. Toda neki laburistični poslanec v londonskem parlamentu je pravilno poudaril, da navzočnost čet

ne bo popravila položaja, dokler se ne odstranijo vzroki neredov.

Vlada svobodne irske države se je odločila, da zaradi nastalega položaja stopi v stik z glavnim tajnikom Organizacije Združenih narodov U Tantom. Tudi je bil najnujno sklican irski parlament, kajti po izjavi vladnega glasnika »se nahaja Ulster (Sev. Irska) na robu državljanske vojne«.

Sv. oče bo obiskal Ženevo

Svetovna organizacija dela, ki ima svoj sedež v Ženevi v Švici, bo v juniju praznovala petdesetletnico svojega obstoja. Na to praznovanje so povabili tudi sv. očeta Pavla VI., ki je povabilo sprejel in bo šel v Švico v prvi polovici junija. Ob tisti priliki bo v Ženevi obiskal tudi Svetovni svet cerkva, ki združuje 234 protestantskih, anglikanskih in pravoslavnih Cerkva ter veroizpovedi.

Koptski patriarh Ciril VI. v Kairu pa je povabil sv. očeta, naj se ustavi v Egiptu ob priliki svojega obiska v Afriki. Kakor je znano, bo sv. oče 31. julija odpotoval v Ugando.

Ljubljanski bogoslovci v Gorici Zanimiva razprava v deželnem svetu

S TRŽAŠKEGA

Res je bila posrečena misel, povabiti za nedeljo Dobra pastirja, ko se zadnja leta obhaja Dan za duhovne poklice, v Gorico slovenske bogoslovce iz Ljubljane, bodoče duhovnike slovenske Cerkve. Daleč so namreč že tisti časi, ko je bilo goriško semenišče polno slovenskih bogoslovcev. Danes pa je žal tako, da jih naša Goriška in Tržaška več ne premore; če jih hočemo videti, moramo iti ali preko meje ali pa jih povabiti v našo sredo. Tako smo storili preteklo nedeljo in doživeli z njimi in ob njih čudovite trenutke duhovne povezanosti in notranje poglabitve. Dal Bog, da bi njihov obisk vzbudil med našo mladino kak duhovni poklic, ki ga že toliko let željno pričakujemo!

Ljubljanski bogoslovci — 60 po številu — so dospeli v spremstvu dekana teološke fakultete v Ljubljani dr. Vilka Fajdige v Gorico med osmo in deveto uro. Takoj so šli v cerkev sv. Ignacija na Travniku, kjer je ob devetih običajna slovenska sv. maša. Cerkev se je napolnila z našimi ljudmi kot za najbolj slovesne prilike. Sv. mašo so v somaševanju opravili dr. Vilko Fajdiga, dr. Rudolf Klinec in urednik »Družine« Drago Klemenčič, s kora pa so bogoslužje spremljali s svojim petjem ljubljanski bogoslovci. Bilo je to bogoslužje, ki ga Slovenci v Gorici še nismo imeli prilike doživeti in je zadivilo vse navzoče. Med mašo sta povzela besede en diakon — letošnji bodoči novomašnik — in bogoslovec četrtega letnika, dr. Fajdiga pa je izrekel pozdravne besede. Po službi božji na Travniku je glavina

bogoslovcev odšla v Doberdob, nekaj pa jih je sodelovalo pri sv. maši v Steverjanu in na Jazbinah. Kosilo je bilo v goriškem semenišču, čemur je sledil obisk Stare gore.

Točno ob šestih popoldne se je pričel koncert, ki je bil zelo dobro obiskan, čeprav sta bili isto popoldne oz. zvečer še dve prireditvi v Doberdolu in Standrežu. Številni so morali stoje slediti zanimivemu sporedu, ki je bil razdeljen na tri dele. Na začetku je drage goste iz Ljubljane pozdravil msgr. Franc Močnik, nato pa je zbor bogoslovcev »Stanko Premrl« pod vodstvom svojega dirigenta semeniškega prefekta Rafka Valenčiča zapel osem verskih pesmi. Sledile so religiozne popevke, enajst po številu, ki jih je zelo učinkovito podal vokalno-instrumentalni ansambel slovenskih bogoslovcev »Klicarji«. Tako mladi kot starejši so bili očarani nad to novo zvrstjo cerkvene glasbe. Navdušeno ploskanje ob vsaki točki je pričalo, da so mladi »Klicarji« našli topli stik z občinstvom. V tretjem delu koncerta je pa zbor bogoslovcev nastopil s šestimi narodnimi pesmimi. Zadnja je bila Vodopivčeva »Pobratimija«.

Z gromkim aplavzom se je občinstvo poslovilo od nastopajočih. Vsi so bili srečni, da so mogli doživeti tako lep večer. Srečni pa so bili tudi bogoslovci. Njihov obisk pri bratih in sestrah tostran meje jim je odkril košček zemlje, ki želi ostati slovenska in ki si prizadeva, da bi luč Kristusovega nauka ostala svetel plamen in zvezda vodnica tudi bodočim slovenskim rodovom.

V deželnem svetu je bila 16. aprila spet zanimiva razprava, ki je zadevala slovenska vprašanja. Govora je bilo o resoluciji Furlanskega gibanja. Na videmski fakulteti za sodobne jezike poučujejo namreč španščino, ni pa stólice za slovenski jezik, za katerega je predviden le pomožni tečaj.

Poleg ostalih svetovalec je posegel v razpravo tudi svetovalec Liste Slovenske skupnosti dr. Drago Stoka, ki je uvodoma naglasil, da je o nujnosti ustanovitve stólice za slovenski jezik in književnost na tržaški univerzi že govoril v deželnem svetu. Takšna stólica na tržaški univerzi je nujna, saj profesorji slovenskega jezika na slovenskih srednjih šolah v Trstu in Gorici nimajo možnosti, da bi se strokovno izpopolnili in poglobili za pouk tega predmeta. Zato je treba ustanoviti na tržaški univerzi posebno stólico za slovenski jezik in književnost, je rekel dr. Stoka, tako kot to že obstaja na padovanski univerzi.

V Vidmu so z letošnjim letom ustanovili stólico za sodobne jezike, spet pa ni bilo mesta za slovenščino, ki je ostala le dopolnilen predmet. Dr. Stoka je to grajal in poudaril važnost slovenskega jezika za

našo deželo, ki ima vlogo mostu proti vzhodu ter je naglasil važnost temeljitega znanja kakšnega slovanskega jezika, v prvi vrsti seveda slovenskega. Znanje slovenščine, je rekel svetovalec LSS, je potrebno in celo nujno za mlade ljudi, če se hočejo uveljaviti v sodobni družbi in pripomoči tako k bolj pravičnemu svetu in k razumevanju med narodi na tem koščku sveta.

Te misli in zahteve seveda niso bile vseč desničarskim svetovalec in so zato priložili nekaj svojih preživelih opazk na račun slovenskega jezika.

V odgovoru raznim svetovalec je odbornik za šolstvo Giust zagotovil, da se bo deželni odbor zanimal za uveljavljanje slovenščine na fakulteti za jezike v Vidmu.

Zanimivo pa je dejstvo, da se je za resolucijo za poučevanje slovenščine in slovenske književnosti na videmski fakulteti poleg svetovalec Furlanskega gibanja zavzel samo svetovalec LSS. Ko pa gre za lov na slovenske glasove, takrat pa razne italijanske stranke, sredinske in levičarske, obljublajo Slovincem vse mogoče. Zavedajo se pač, da beseda ni konj in da eno so besede drugo pa dejanja.

Dejanja - ne besede

Na zadnji seji dolinskega občinskega sveta je predstavnik Slovenske skupnosti dr. Tul sprožil vprašanje, ki zanima vse Slovence, Dolinčane pa še posebej.

Ministrstvo za pošto in telekomunikacije je v svojem Uradnem vestniku z dne 10. februarja 1969 objavilo seznam poštних uradov, ki so na razpolago za prenestitve na podlagi prošnje ravnateljev krajevnih poštних uradov. V tržaški pokrajini pridejo v poštev poštni uradi v sledečih krajih: Sosljan, Prosek, Sv. Križ in Dolina.

Zadevni pravilnik zahteva od kandidatov, ki prosijo za prenestitve na omenjene poštne urade, znanje slovenskega jezika samo za Sosljan in Prosek, medtem ko za Dolino in Sv. Križ ta pogoj ne velja. In to čeprav gre tudi za kraja s pretežno slovensko večino. Načelni in praktični razlogi logično narekujejo, da mora tudi za omenjena zadnja dva kraja veljati isto merilo in pravilo. Zato je omenjeni svetovalec vprašal, kaj misli občinska uprava ukreniti, da bi tudi ravnatelj poštnega urada v Dolini moral obvladati slovenski jezik. Župan je odgovoril, da je odboru

zadeva neznana ter da jo bo preučil.

Razprava je nato prešla na resno krizo tržaškega gospodarstva, ki je po besedah samega odbornika Kureta (KPI) ne bosta rešila ne naftovod ne »Grandi Motori«. Ali je zato kaj slabega, če je svetovalec Zerjal k temu pripomnil, da je Slovenska skupnost to predvidevala in zato kritizirala občinsko upravo, ki je tako nalahko izdala zadevna dovoljenja?

Namesto da bi govorila o gospodarski krizi, sta nato podžupan Bandi in svetovalec Sancin eden za drugim prebrala, že pripravljene (tudi italijanski prevod je bil že pripravljen!) napad naperjen na Slovensko skupnost in Odbor za pomoč razlaščenecem, kar je v zadnjem času zelo v modi. Ponovila sta demagoško modrovanja avtorja znane brošure dr. Agneletta, katerega so komunisti do včeraj napadali, da je sovražnik partizanov, njegovo organizacijo pa da podpirajo Amerikanci. Sedaj pa, ko je bilo treba napasti poštene in požrtvovalne ljudi, katerim so razlaščenec hvalileži za vse, kar so zanje dosegli, so se znašli v čudni družini avtor brošure, socialisti in komunisti. Če bi leti pred leti pokazali proti velekapitalistom-razlastiteljem takšno zavzetost kot sedaj proti nekaterim rojakom, bi jim dolinski razlaščenec bili bolj hvalileži. Dolinčani in drugi naši rojaki pa dobro vedo, kdo se je zanje odločno zavzel za dejanja.

Temu skrbno pripravljenemu napadu je botroval ves štab PSI-PSDI iz Trsta, ki je priteklo na sejo v Dolino, a ga drugod težko vidimo, kadar gre za reševanje slovenskih problemov. Verjetno ga je prignala slaba vest, da ni izpolnil svoje dolžnosti takrat, ko se je morala Slovenska skupnost sama boriti proti razlastiteljem in je moral toliko napadani Odbor v času razlastitvenih dekretov rešiti, kar se je rešiti dalo.

Kar se tiče delovanja Odbora za pomoč razlaščenecem pa vemo, da je ta pred kratkim dal slovenski javnosti obračun, iz katerega je vsem resnim ljudem jasno razvidno njegovo nadalje koristno delovanje. To je lahko storil, ker nima kaj prikrivati, njegovi člani pa so njegovo delo in stroške ponovno potrdili pred dnevi na rednem občnem zboru. Če pa nekateri postavljajo načelo, da morajo dati obračune vse tiste ustanove, ki javno delujejo, potem ima slovenska javnost pravico zahtevati obračun od nekaterih organizacij, časopisov ter ustanov, za katere vemo, da imajo na desetine milijonov izdatkov, ne vemo pa, odkod ta denar prejemajo in kako z njim ravnajo.

Če se bo gonja nadaljevala, bo pač treba priti na dan z imeni omenjenih organizacij, ustanov in nekaterih listov, ki so danes zapleteni v že omenjeno čudno družščino. Vendar se zdi, da se za vso to gonjo skriva neko drugo čudno ozadje: dolinska občina potrebuje zemljišča za novo igrišče, ki je prav, da se zgradi. Toda že se govorijo, da občina grozi z razlastitvijo, če ne bodo lastniki pristali na ceno, ki jo ona predlaga. Zato hočejo socialisti in komunisti spraviti ob ugled »Odbor za pomoč razlaščenecem«, da ne bi mogel v primeru potrebe prizadetim priti na pomoč. Izgleda, da je tej taktiki socialistov in komunistov nasledel tudi tržaški slovenski dnevnik, ki je doslej podpiral akcije v korist razlaščenecem.



Dr. Kazimir Humar izreka dobrodošlico v dvorani Katoliškega doma v Gorici dne 13. aprila apostolu gobavec Raoulu Follereauju. Na desni prof. Drago Butkovič, ki je bil za prevajalca iz francoščine

Nova vloga o položaju Slovencev v Italiji

Objavljamo danes drugi del spomenice, ki jo je Slovenska demokratska zveza (SDZ) v Gorici 27. marca naslovlila na goriškega župana, da znova vzbudi javno vest o našem položaju.

ENCIKLIKA »PACEM IN TERRIS«

V okrožnici »Pacem in terris« je papež Janez XXIII. opozoril na potrebo, da se priznavajo in spoštujejo vse pravice manjšin; to naj bo dejanje pravičnosti, ki ga država mora izvršiti nasproti manjšinam.

»Da javna oblastva dajo svoj prispevek s tem, da pospešujejo človeški razvoj manjšin z učinkovitimi ukrepi v prid njihovega jezika, njihove kulture, njihovih šeg, njihovih dohodkov in gospodarskih pobud, to ustreza zahtevi pravičnosti,« pravi enciklika.

VESOLJNA IZJAVA O ČLOVĚSKIH PRAVICAH

Leto 1968 je bilo mednarodno leto človekovih pravic; v naši deželi je bila proslava od 23. do 26. septembra 1968. Tu ne nameravamo ponavljati in razlagati posameznih členov »Vesoljne izjave o človeških pravicah«, ki jo je sprejela skupščina Združenih narodov dne 10. decembra 1948, in »Evropskega dogovora o človeških pravicah«, ki je bil sprejet 4. novembra 1950.

Na kratko pa rečemo, da oba omenjena Izjava in Dogovor potrjujeta telesno in duhovno zaščito osebe v vseh njenih izražih in zaščito pravne osebnosti posameznikov.

MANIFEST LIBERALNE INTERNACIONALE

Druge listine, ki opozarjajo na nujno potrebo, da se zaščiti pravice človeka, posebno pa narodnih manjšin, so manifest, ki ga je sprejela liberalna internacionala v aprilu 1947 v Oxfordu in Izjava

iste liberalne internacionala iz leta 1967.

V Manifestu beremo, da »se vna lahko odpravi in da se mir na svetu in gospodarsko blagostanje lahko obnovita samo, če se bodo vsi narodi ravnali po pogojih, ki so v njem označeni; med temi pogoji je »spoštovanje jezika, vere, zakonov in običajev narodnih manjšin.«

V boju proti nezdravim centralističnim težnjam pa liberalna izjava opozarja med drugim na potrebo, »da se zavarujejo pravice manjšin, da bodo lahko uživale bistvene svoboščine, ki so označene v Manifestu.«

MARKSIZEM - SOCIALIZEM

Zelo so tudi znana izročila s poudarkom na mednarodnosti in teoretične izjave o zaščiti narodnih manjšin tistih strank, ki se sklicujejo na človečanski socializem.

Sicer pa bi bil sam socializem, ki namerava rešiti vsa vprašanja človeške družbe, brez pomena, če bi to ne bilo tako.

POTREBA ZAKONA O CELOTNI ZASČITI

Poklicali smo v spomin nekatere zelo važne listine in stališča mednarodne veljave, ki se tičejo predmeta, ki nas zanima, namreč zaščite pravic človeka kot posameznika in kot člana družbe, zlasti pa kot člana narodne manjšine. Slovenci v deželi Furlanija-Juljska krajina namreč ne predstavljajo samostojne narodno-jezikovne skupine brez zgodovinskih, kulturnih, političnih in drugih izročil, temveč so slovanskega rodu in del slovenskega naroda, odtrgani od svoje matične države po mednarodni pogodbi kot je mirovna pogodba. V deželi Furlanija-Juljska krajina so samoniklo prebivalstvo, ker živijo tukaj dobrih štirinajst stoletij.

Ne zanimajo pa nas toliko zgoraj navedeni dokumenti kot pa neovržno dejstvo, da so Slovenci v deželi Furlanija-Juljska

krajina italijanski državljani po polnem pravu. Italijanski državljani slovenskega jezika z vsemi pravicami in dolžnostmi, katere republikanska ustava priznava, potrjuje in jamči. Republikanska ustava je izšla iz skupnega izkustva in trpljenja vseh državljanov, kajti nihče ne more tajiti trdega trpljenja slovenskega prebivalstva, kateremu so teptali vse že priobobljene pravice in so ga preganjali z namenom, da bi ga uničili.

Slovenci v deželi Furlanija-Juljska krajina danes zahtevajo, da bi lahko živeli v miru in dostojno, da bi uživali vse nedotakljive pravice, ki gredo jezikovni manjšini in ki so njena zgodovinska, kulturna, gospodarska in politična lastnina.

Želijo živeti, se razvijati in napredovati po naravnem redu; na njihovo pot naj se ne stavlja nobena ovira, tako da se bodo zares lahko čutili enake pred zakonom in državljane z enakim dostojanstvom v družbi.

Ker pa so vsi Slovenci naše dežele iste ga izvora, rodu in naroda, se pri priznavanju, spoštovanju in uživanju njihovih pravic ne sme delati nobena razlika, pa naj živijo na Tržaškem ozemlju ali v goriški ali videmski pokrajini.

Vse to želimo tudi preko 6. člena ustave, kajti vsaka moderna demokratična država in vsi njeni državljani morajo biti prepričani, da je treba narodne manjšine celotno spoštovati in zaščiti, čutiti morajo torej gnus pred vsako mislijo in skušnjava, da bi jih stiskali in asimilirali tudi v najbolj prekanjenih oblikah integracije.

(Tretji in zadnji del vloge objavimo prihodnjic).

Širite „Katoliški glas“

RAZGOVOR S PREDSTAVNIKI Mladinskega krožka iz Doline

Na kratko smo že poročali, da so bili na velikonočni ponedeljek odprti novi prostori Mladinskega krožka v Dolini. Prostore je blagoslovil škof vikar msgr. dr. Ljube Skerl. Priložnostna nagovora sta imela msgr. Skerl in tajnik krožka Boris Bandi. Odprtja samega se je udeležilo več gostov, med katerimi smo opazili deželnega svetovaleca Slovenske skupnosti dr. Draga Stoka, komunističnega deželnega svetovaleca Dušana Lovriho, pedagoškega svetovaleca prof. Staneta Miheliča, šolskega nadzornika Oskarja Boleta, načelnika orožniške postaje v Dolini Eugenia Flega ter nekatere ravnatelje slovenskih osnovnih in srednjih šol. Bila sta tudi dva gosta iz Lubljane: član ital.-jug. mešane komisije Albert Zornada in bivši jug. konzul v Trstu Jože Gačnik. Navzočih je bilo tudi veliko število Dolinčanov in domačinov iz bližnjih vasi.

Ob tej priliki smo prosili tajnika krožka Borisa Bandija in člana Elija Marego ter Savina Sancina za pomenek.

Kdaj ste pričeli z deli? Kdo je pripravil načrt za stavbo in dela izvedel? Ali ste tudi sami sodelovali pri delih?

Z deli smo pričeli jeseni 1967. Podrli smo star hlev in senik, ki je bil zasilno preurejen za društvene prostore že nekaj let prej, a ni zadoščal več današnjim zahtevam. Načrt za stavbo je naredil ing. Milan Sosič, delo pa je opravil domačin Marino Bandi. Pri zgradbi kot taki nismo sodelovali, pač pa pozneje, ko je bilo treba urejevati posamezne prostore, pleskati, odevati z lesom, čistiti in podobno. Marsikdaj smo pozno v noč v prijetnem razpoloženju še delali, posebno zadnje tedne.

Kako veliki so prostori in kako so porazdeljeni?

Naš Dom ima dve nadstropji s teraso. V pritličju imamo veliko dvorano, ki služi predvsem najmlajšim za igre, gledanje televizije, poslušanje plošč, za namizni tenis in podobno. Poleg tega imamo okusno opremljen prostor, ki nam služi kot notranji bar. V prvem nadstropju imamo lepo opremljeno knjižnico in čitalnico s precej bogato izbiro knjig, ki so na razpolago širši javnosti ali na posodo ali za branje na mestu. Poleg knjižnice imamo sejno dvorano, ki jo uporabljamo predvsem za naše seje, a tudi za predavanja. Druga manjša prostora služita skavtom in drugim potrebam.

Ali so se dolinski fantje in vaščani zanimali za vašo pobudo?

Dolinska mladina, posebno naši člani, so se zanimali stalno za naše delo in ga z zanimanjem spremljali in tudi ekonomsko pomagali. Prvotno cenijo naše delo in naše trude, kar so pokazali posebno na dan otvoritve. Hvaležni smo vsem, ki so nas ta dan prišli obiskat.

Kdaj mislite, da bodo ostala dela dokončana?

Notranjost našega Doma je končana, čeravno manjka še vedno nekaj opreme. Zunanost pa še čaka: omet, ureditev terase, ureditev dvorišča in zidu okrog dvorišča. Manjka nam približno kaj več kot dva milijona lir. Kako bomo dobili sredstva za dokončno ureditev ne vemo, toda če je šlo do sedaj, smo trdno prepričani, da bomo tudi dokončali.

Kako ste zmogli tako velike stroške?

Težko je povedati. Nekaj od zemljišč, ki jih je naftovod vzel župniji, nekaj je prispevala dežela, nekaj (nad 3 milijone) smo se zadolžili, nekaj smo prejeli darov od privatnikov.

Rad bi zvedel kaj več o vašem krožku. Kako ste organizirani? Kakšni so vaši nameni, cilji?

Namen našega Mladinskega krožka je enostaven: Bog in narod. Zelimo družiti najmlajše, mlade in stare in jim tako pripomoči, da ohranijo in poglobijo svojo krščansko vero in svojo narodno zavest. Krožek obstaja že 15 let, pravno oblika pa je prejel šele pred nekaj leti. Sedaj, ko imamo primerne prostore, bo naše delo na družabnem, prosvetnem in kulturnem polju gotovo lažje in uspešnejše. Trenutno je pri nas vpisanih 50 članov. Zbiramo se pri sestankih, predavanjih, duhovnih obnovah in družabnih večerih. Prostori so vsak dan zasedeni: popoldne najmlajši, posebno pri igrah, zvečer pa se srečujemo mi starejši fantje in možje. Vsako leto imamo čisto demokratične volitve. Izvolimo predsednika, tajnika, blagajnika, knjižničarja. Ti imajo glavno besedo potem celo leto. Najtežje delo ima seveda blagajnik, ker mora pobirati članarino.

Kaj priteguje mlade fante v vaš krožek?

Ne vemo. Dejstvo je, da vsi radi pridejo, ker se tu počutijo kot doma. Sicer pa vsi smatramo to poslopje kot naše. Cutimo se vsi kot bratje, starejši in mlajši, in se imamo radi med seboj.

Sv. Ivan

Na belo nedeljo je v našem Marijinem domu recital »Slovenske balade in romances« gledališki umetnik Stane Rastresen. Pihala je zelo močna burja, bil je pravi zimski mrz, tisti dan smo imeli v Trstu 44 mm padavin, od teh popoldne 29 mm. Ceste so bile prazne. Kljub temu se je zbralo v dvorani nekaj nad 80 ljudi, zakaj sloves o »Slovenskih baladah in romancah« je že šel po vsej deželi. Pohvale so vredni vsi, ki so se tega nastopa udeležili in pokazali veliko ljubezen do slovenske pesmi. Gotovo so se udeleženci vrnili domov mokri kot miš, toda nikomur ni bilo žal. Tako mojstrskega podajanja slovenske literature še nismo videli. Zelimo, da nas G. Stane Rastresen kaj kmalu spet obišče.



Knjižnica v Mladinskem krožku v Dolini, ki je bil svečano odprt na velikonočni ponedeljek

Novi odbor Slovenskega ljudskega gibanja

Na svoji prvi seji po občnem zboru Slovenskega ljudskega gibanja so si izvoljeni odborniki takole porazdelili glavne funkcije: predsednik: dr. Teofil Simčič; prvi podpredsednik: dr. Aldo Stefančič; drugi podpredsednik: Milan Sosič; politični tajnik: dr. Drago Stoka; organizacijski tajnik: Franc Mlajč; blagajnik: Sergij Pahor; odbornik za mladinska vprašanja: Sergij Kocjančič.

Uspela intervencija

V začetku lanskega oktobra je svetovalec Slovenske skupnosti dr. Drago Stoka interveniral pri deželnem odboru glede razpisa natečaja za učiteljska mesta na slovenskih šolah. Pred kratkim pa je deželni odbornik za šolstvo dr. Stoki sporočil, da je napravil pri pristojnih oblasteh ustrezne korake za redno razpis tega natečaja.

Občni zbor Slovenske skupnosti

V nedeljo se je na sedežu v ul. Machiavelli nadaljeval občni zbor Slovenske skupnosti. Na dnevnem redu je bila razprava o novem statutu. Zaradi številnih posegov se je zborovanje zavleklo do pozne ure, ko so zborovalci prekinili delo in sklenili, da se bo občni zbor nadaljeval prihodnjo nedeljo.

Naše sožalje

Pretekli teden je nenadoma umrl mali Igor Dolhar, sin tržaškega občinskega svetovaleca dr. Rafka Dolharja. Težko prizadeti družini izrekamo globoko sožalje.

Nadaljevanje občnega zbora Sindikata slovenske šole

V petek se je v mali dvorani Kulturnega doma nadaljeval in zaključil 13. redni letni občni zbor Sindikata slovenske šole iz Trsta. Izvoljen je bil 9-članski glavni odbor, ki mu ponovno kot glavni tajnik načeluje prof. Franc Škerlj. Ostali odborniki pa so profesorji Dimitrij Sancin, Edmund Zetko, Diana Spacal in Elza

Antonac ter učitelji Glavko Bitežnik, Duša Kosmina, Marcel Petkovšek in Minka Pahor. V nadzornem odboru so profesor Boris Tomazič ter učiteljici Adrijana Lavrenčič in Sonja Sajm. Razsodišče sestavljajo profesorja Branko Pegan in Robert Petaros ter učitelj Bruno Kralj.

Na občnem zboru je poročal tudi učitelj Evgen Dobrila, dolgoletni zaslužni in poštvovalni odbornik sindikata o razgovorih, ki jih je imela sindikalna delegacija dan prej v Rimu z glavnim ravnateljem za osnovne šole dr. Dispenso. Na razgovorih so razpravljali o natečaju za stalna učiteljska mesta na slovenskih osnovnih šolah.

Tržaški škof pri Sv. Antonu

To nedeljo 27. aprila bo tržaški škof msgr. Santin obiskal župnijo sv. Antona v Trstu. Za slovenske vernike bo maševal in govoril ob 7. uri zjutraj.

Seja devinsko-nabrežinskega občinskega sveta

Na seji devinsko-nabrežinskega občinskega sveta, ki je bila pretekli teden, je bila izglasovana resolucija večine o gospodarskih problemih Trsta. Zanj so glasovali svetovalci Slovenske skupnosti, Krščanske demokracije in socialisti. Komunisti so predložili svojo resolucijo, ki pa ni prodrla. Zupan Legiša je ob koncu seje sporočil, da je odbor ugodno sprejel prošnjo združenja ANPI za postavitev spomenika padlim partizanom na glavnem trgu v Nabrežini.

ZA KMETOVALCE

Zdravstveni pregled goveje živine

Prejšnja leta je pokrajinski veterinarski urad v Trstu opravil že nekaj pregledov živine glede jetike in brucelose. Na podlagi teh ugotovitev so odstranili iz hlevov številne bolne živali in jih zamenjali z zdravimi. Ker pa se omenjene bolezni lahko spet pojavijo, bo omenjeni urad še letos ponovno pregledal živino na tržaškem ozemlju. V ta namen so že odobrili znesek 5.712.000 lir, od katerih je namenjeno 1.500.000 lir za podpore v primerih obveznega zakola. Zdrave živali so za vsakega gospodarja izredno važne, ker dajejo več mleka in mesa, se zanesljiveje oplodijo in telijo, so dalj časa gospodarsko donosne in predvsem ne ogrožajo človekovega zdravja.

Družinske doklade za odvisne kmečke delavce

Odvisni kmečki delavci prejema družinske doklade za svoje otroke. Ta pravica pripada družinskemu glavarju. Če je ta nezaposlen, ne more prejemati teh dokladov. V takem primeru lahko namesto njega prosi za družinsko doklado njegova žena. Prošnje je treba nasloviti na INPS najkasneje do 30. junija 1969. Upravičenci lahko prošnjo za doklade za dobo od 11. junija 1966 dalje. V prošnji naj navedejo število dni opravljenega dela za vsako kmetijsko leto in sicer ločeno za moža in ženo. Za pojasnila naj se obrnejo na svojo sindikalno organizacijo.

Nova cerkev v Idriji

Na praznik sv. Jožefa Delavca 1. maja bo škof Slovenskega Primorja dr. Janez Jenko posvetil v Idriji, rudniškem mestu živega srebra, novo cerkev v čast sv. Jožefu Delavcu. Prejšnja župna cerkev je bila porušena med zadnjo svetovno vojno. Nova cerkev je moderna zgradba, ki odgovarja vsem novim liturgičnim smernicam. Številni obiskovalci Idrije naj to novo svetišče gotovo obiščejo.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Sporod od 27. aprila do 3. maja 1969

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša, 12.00 Verska oddaja, 21.00 Dejanja apostolov. — Drugi: 17.30 Simfonični koncert, 18.40 Molk morja (ponovitev), 22.20 Cena za odkup.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Možje, film. — Drugi: 22.15 Katarina Sienska.

Torek: Prvi: 18.45 Vera danes, 21.00 Lepota Batha. — Drugi: 21.15 Resnična zgodba generala della Rovere, 22.15 Posebej za vas.

Sreda: Prvi: 18.45 Dokumentarij, 21.00 Zgubljeni mir. — Drugi: 21.15 Alfa-Tau, pomorski film.

Četrtek: Prvi: 18.45 Stirje letni časi, 21.00 Killer, 22.00 Zakaj? 22.30 Brazilija 66. — Drugi: 21.15 Kaj naj igramo?

Petek: Prvi: 18.45 Koncert komorne glasbe, 21.00 TV 7, 22.00 Politična tribuna: tiskovna konferenca z monarhisti (PDIUM). — Drugi: 21.15 Pavlova zgodba.

Sobota: Prvi: 18.45 Moje prijateljice živali, 21.00 Plošča za Evropo, 22.15 O vas pripovedujejo... — Drugi: 21.15 Izbrati dvatisočega (anketa), 22.15 Zaročenci.

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Sporod od 27. aprila do 3. maja 1969

Nedelja: 9.30 Z ansablom Boruta Leskaja in Jožeta Krežeta, 10.00 Otroška matineja: Andersenova pravljica, Filmska burleska, 14.30 München: Namizni tenis, 16.35 F. Žižek: Napravite mi to deželo spet nemško - I. in II. del.

Ponedeljek: 17.45 Tiktak: Carobni gumb, 18.00 Po Sloveniji, 18.30 Spolne bolezni niso zartre, Prvi del zdravstvene oddaje, 18.50 Godala v ritmu, 20.35 Pedro Okrutni - portugalska TV drama.

Torek: 17.45 Risanka, 18.00 Ostržek - otroški film, 18.20 Po sledih napredka, 18.40 Vokalno instrumentalni solisti, 19.05 Na sedmi steži, 20.35 Niti našega življenja, 21.40 Žena v svetu: Svedinja.

Sreda: 19.45 Velika pustolovščina, 19.15 Mlada Evropa, 20.25 Nogomet Španija: Jugoslavija, 22.15 Filmski festival v Beogradu in Oberhausenu.

Četrtek: 14.00 Film, 15.30 Speedway v Crikvenici, 17.30 Del košarkarske tekme CSSR: Madžarska, 18.00 Košarka Jugoslavija: Reprezentanca po izbiri, 21.10 Balletna oddaja (Postojna), 21.40 Wojeck - film.

Petek: 10.00 Otroci nastopajo, 10.15 Risanka, 10.30 Beguš - otroški serijski film, 13.30 Državno prvenstvo v boku, 14.15 Košarka TV: CSSR, 15.30 Rim: Konjske dirke, 17.15 Košarka Jugoslavija - Madžarska, 18.30 Filmska burleska, 18.50 Sprehod po Zadru, 20.35 Tigrov zaliv.

Sobota: 10.00 Državno prvenstvo v boku, 14.45 Rokomet Partizan: Borac, 16.00 Košarka Jugoslavija: CSSR, 17.15 Dak-tari, 18.30 Po domače z Veselimi planšarji, 19.20 Marjan Kozina: Proti morju, 20.35 Popularne popevke 69, 21.35 Filmska burleska, 22.00 Maščevalci - film.

Vsi na prvomajski praznik v Bazovico!

† Msgr. Janez Hladnik

24 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Tudi v ostalem je bilo naenkrat vsega pomanjkanja konec. Prej ni bilo dobiti nobenega živila, sedaj se je pa naenkrat in po dobri ceni dobilo ne le živil, temveč tudi blaga, petroleja, olja in vsega, kar si je kdo zaželel.

Vse nam je prav prišlo, le Italijanov nismo marali in jim tudi ponagajali. Toda včasih so tudi oni smatrali, da je tega dovolj, posebno če se je kdo dotaknil telefonskih žic.

Edino, kar ni prinesla Italija, je bil tobak. Takrat je začelo ovesti tihotapstvo z »zlato travico« in živino iz Jugoslavije ter z manufakturnim blagom iz Italije v Jugoslavijo. Tedaj se je še reklo jugoslovanski državi SHS, to je država Srbov, Hrvatov in Slovencev.

CE STUDENT NA RAJZO GRE

Ob koncu petega razreda je bil ves svet naš. Moj dom je bil še zaseden po Italijanih in šele dve leti pozneje so se umaknili malo nazaj, komaj kakih pet kilometrov proti zapadu. Domov sem hodil večinoma brez potnega lista. Saj ni bil prehod čez mejo še nikak problem.

Le enkrat je bilo hudo, a brez potrebe. Čez mejo sem hotel iti že v ponočni uri. Odšel sem v temo, ki je bila res gosta in še skozi temen in globok gozd, skozi Vranjo peč. Imel sem v rokah svetilko.

Kar nenadoma zauka sova »Gugu, gugu«. Spomnil sem se strahotnih zgodb o sovah, ki so seveda izmišljene, toda osnova resnice je pa le v njih. Sovo je ponoči lahko nevarna človeku. Pa je šlo kar naprej gugu, gugu. Ze odgovarja tam na onem bregu drugi gugu in še tretji in četrti. Hitro sem ugasnil luč, kajti očitno jih je vlekla nase.

Potem so po malem utihnile. Po meni je pa le curljal mrzel pot. Prišel sem srečno domov, toda pozabil tega nisem

nikoli.

Hotel sem doživeti kaj več po naši zemlji. Stric gospod mi je to vedno pripočel in kaj je vse vedel povedati izza svojih študentskih potovanj. Tudi peš je šel z doma na Dunaj.

Bil sem tisto leto spet pri njem na počitnicah. To smo ga žagali, da je bilo kaj! Kaplan Janez Zupančič s svojim kojčkom, njegov brat in še neka učiteljica, tako da smo imeli celo svoj pevski zbor.

Pa pravi stric: »Pojdi no malo po svetu, Janez!«

In sva se zmenila s kaplanovim bratom, ki je bil tudi v šolah in sva jo ubrala prvi dan skozi Smarjeto v Sent Jernej na Dolenjskem. Menda so naju tudi »coprnice vodile«, kajti v Kronovem sva hodila že več kot eno uro in sva se končno zavedela, da sva ravno tam kot pred uro časa. Srečno sva prišla v Sent Jernej in nato v samostan Pleterje. Spala sva v Sent Jerneju, kjer naju je nadvse lepo postregel župnik Lisjak. Nato pa po Krškem polju do sošolca Tršeliča, ki nama

je tisto noč postregel ne le s pernatno blazino, temveč tudi z gosjo pečenko!

Drugi dan pa čez Savo v Brežice in na vlak v Zagreb. Zнала sva si pomagati naprej, ne da bi naju jed kaj stala. S pomočjo knjižice SDZ (Slovenske dijaške zveze) sva našla povsod gostoljubno streho in prijazne besede.

Po petih dneh postopanja sva bila že v Crnomlju v Beli Krajini, kjer pa nisva mogla dobiti boljše postelje kot v skednju v resah na nekem Laknerjevem podu. Pa je bilo zato lepše naslednji večer v kaplanski zidnici v Semicu pri Vindišarju in Koretiču. Tam je bilo pa tako, da sem se prvič v svojem življenju najedel grozdja do sitega.

Veselo se je nasmejaj stric, ko sva mu nato pripovedovala najina doživetja in je menil: »Vidiš, če se ne ganeš, ne boš nikdar nič doživel. Kako boš ljubil domovino, če je niti poznaš ne?«

Pa že so se pridružili drugi našega kroga in smo zapeli: »Če študent na rajzo gre, jupajdi, jupajda...«

(Se bo nadaljevalo)

Goriške Gorice

Doberdob

Velikonočni ponedeljek bi moral videti v Doberdobu običajno živahno razpoloženje številnih domačinov in tujih »izletnikov v Emav«. Letos bi moral biti ta dan še bolj privlačen s pestrnim sporedom, ki ga je pripravilo društvo »Hrast«. Ker pa je bila cesta iz Ronk in od Devetakov zaprta zaradi popravil, je ves praznik ostal mrtev. Le odbojarska ekipa društva Sokol iz Nabrežine je prinesla živahnost v srečanju z našim moštvom.

»Praznik mladosti« pa je kljub vsemu prišel do veljave in sicer 20. aprila na prostoru »Med hrasti«, to je na novem igrišču ob rastoči župnijski dvorani. Po odprtju ob 10. uri je že bila razstavljen avtomobil in kmečkemu orodju. Goriško podjetje Gratton je za to priliko razstavlilo starodavne (1914) in najnovejše Fordove (Escort) avtomobile; delovala je celo televizijska kamera z direktnim prenosom, ki je bila nameščena v avtomobilu z lesenimi kolesi. Tržiška tvrdka Martinaz pa je razstavljala poljedelske stroje. Delovati sta začela tudi buffet in srečolov.

Ker je bil Dan duhovniških poklicev, so ob 11.45 po maši prišli z avtobusom številni ljubljanski bogoslovci s svojim dekanom teološke fakultete ter na koru zapeli vrsto verskih pesmi; pred cerkvijo in na športnem igrišču pa še narodne pesmi ob kozarčku vina, obdani od prijaznih vasčanov. Ob pogledu na toliko mladih fantov-bogoslovcev lahko rečemo: To je res pomlad sv. Cerkve! Da bi ta pomlad prišla tudi na Primorsko!

V popoldanskih urah se je začelo zbirati ljudstvo in ob 15^h prisostvovalo odbojarski tekmi med Gorico in Doberdobom. Izid je bil neodločen. Sledile so tekme v vrečah, v katerih je zmagal Marino Čerčič; pri tekmi z vrvo pa so bile močnejše jameljsko-devinske roke, ki so si zaslužile lepo salamo. V teku na 50 metrov je zmagala Silvana Lavrenčič iz Poljan. Potem so se zvrstili pevski zbori. Mla-

dinski pevski zbor pod vodstvom Marije Ferletič je zapel: Lipa, Hrepenenje, in Prvi april; oktet »Planika« pa: Tam, kjer pisana so polja, Lastovkam, Kaj bi jaz tebi dal, in Kresovalka. »Fantje izpod Grmade« so zapeli: Oj Triglav, Završki fantje, O večerni uri in Morje Adrijansko.

Črni oblaki, mrzel veter in prve kaplje so preprečile izvajanje folklorne skupine iz Ločnika, dočim je ansambel »Jana« iz Steverjana korajžno in veselo zapel in odigral vrsto narodnih pesmi. Se pozno v noč so na razsvetljenem igrišču donele slovenske pesmi ob kozarčku dobrega vina in med kupovanjem srečk, dokler ni srečen dobitnik odnesel »mesene kitare«, na katero zna vsakdo igrati (pleče).

Društvu »Hrast« čestitamo za lepo pripravljeno praznik v tako neugodnem vremenu in kljub težavam; obenem se zahvaljujemo tvrdkama Gratton in Martinaz ter vsem nastopajočim športnikom in pevcem. — Še nasvidenje na lepem in prijaznem prostoru »Med hrasti« v Doberdobu!

Štandrež

Prosvetno društvo »Štandrež« je hotelo ob priliki stoletnice prve štandreške čitalnice uprizoriti zahtevnejšo igro. Zato je društveni dramski odsek naštudiral pod vodstvom izkušenega režiserja Aleksija Pregarca igro v štirih dejanjih »Testament« (dramatizacija Kersnikove povesti). Večer za večerom so se igralci trudili in skrbno pripravljali. Končno so v nedeljo, 20. aprila zvečer prikazali na domačem odru to lepo, a težko igro. Po pravici lahko vse nastopajoče igralce in sodelavce pohvalimo, ker so vsi — 21 jih je bilo — dobro odigrali svoje vloge. Štandrežci in okoličani so do kraja napolnili prosvetno dvorano in z zanimanjem sledili drami ter na koncu z gromovitim ploskanjem nagradili nastopajoče.

Prosvetno društvo »Štandrež« bo to igro ponovilo še na odru Katoliškega doma v Gorici in v Steverjanu.

Na povabilo Zveze slovenske katoliške prosvete v Gorici bo gostoval v Katoliškem domu v nedeljo, 27. aprila ob 16.30

ZBOR PRIMORSKIH STUDENTOV IZ LJUBLJANE

»Vinko Vodopivec«

S KONCERTOM SLOVENSkih IN DRUGIH PESMI

Vstopnina 300 lir, dijaki in otroci 100 lir

Ker bo nastopil pevski zbor »Vinko Vodopivec« prvič v Katoliškem domu in ga sestavljajo naši študenti s Primorskega, je prav, da to požrtvovalno mladino podpremo z obilno udeležbo.

MLADINSKE IGRE

V zadnjih mesecih se veliko piše in govori o tako imenovanih Mladinskih igrah (MI) - Giochi della Gioventù.

Kaj so te igre in komu so namenjene? MI pomenijo športno ureditev mladine v nekaterih športnih panogah, in sicer: lahka atletika, košarsarstvo, telovadba, plavanje, košarka, odbojka in smučanje. Poleg teh šest osnovnih panog so potem še nekatere druge, ki pa niso obvezne. Udeleževanje v prvih šestih naštetih disciplinah se bo vršilo v času od marca do julija, smučanje pa od decembra do januarja. MI se morejo udeležiti vsi dekli in deklince; naraščajniki v starosti 13-15 let, naraščajnice pa od 12 do 15 let; pri odbojki in košarki pa lahko nastopajo tudi letniki 1957 in 1958.

Tekmovanje se vrši v naslednjih stopinjah ali fazah: a) najprej se tekmuje v okviru občin ali posameznih krajev; ta faza se mora končati do 15. maja; b) nato sledi pokrajinska faza, ki se mora zaključiti do 2. junija; v tej fazi lahko tekmujejo vsi posamezniki, ki so se udeležili prve faze; c) najboljši iz pokrajinske faze bodo končno tekmovali v državni fazi.

Vsako sme tekmovati na enem tekmovalju oziroma v istem dnevu samo v eni disciplini. Kdor se hoče udeležiti take tekme, mora imeti posebno izkaznico (Carta di partecipazione), ki je oranžne barve. To izkaznico mu poskrbijo posamezne organizacije ali pa jo gre sam iskat na občinski urad oziroma tja, kjer je sedež ob-

činske komisije za MI. V izkaznico mora vpisati ime in priimek, rojstne podatke, bivališče, ter se mora podpisati; podpisati se mora tudi oče ali njegov namestnik. Vpiše se tudi ime šole, ki jo obiskuje in pa ime organizacije, če hoče tekmovali pod imenom kake organizacije; lahko pa tekmuje tudi kot zasebnik, to se pravi, da ne vpiše nobene organizacije.

Kadar se bo nekdo udeležil kake tekme, mu bo posebna komisija vpisala datum tekme in doseženi rezultat.

V goriški pokrajini so se za MI prijavile naslednje občine, kjer bivajo Slovenci: Gorica, Steverjan in Doberdob.

Kdor hoče tekmovali (deček ali deklica), naj gre po izkaznico v svoj občinski urad, ali pa se naj obrne do svoje organizacije.

Goriška občinska komisija je določila naslednje roke za razna tekmovalja:

a) odbojka in košarka: prijava in vpis je bila do 19. aprila; košarka se je že začela, odbojka pa se bo začela od 28. aprila dalje;

b) lahka atletika: vpis do 3. maja; nekatere tekme so se že vršile; prihodnji datumi so tila: 27. 4. na Šolskem stadionu (Rojce); 30. 4. na igrišču Gluhonemnice; 6. 5. na igrišču pri jezuitih (Stella Matutina); 11. 5. na Šolskem stadionu.

Krajna oziroma občinska tekmovalja izven mesta Gorice lahko organizira vsaka organizacija; dovolj je, da javi datum in kraj pristojni občinski komisiji.



Razgovor med Raoulom Follereajem in urednikom revije »Ognjišče« iz Kopa v Katoliškem domu v Gorici 13. aprila, ki je bil vzeta na magnetofonski trak

OBVESTILA

Apostolstvo molitve v Gorici priredi 11. maja romanje v St. Andraž v Labotski dolini (Avstrija), kjer je imel škof Slomšek svoj prvi škofovski sedež predno ga je prenesel v Maribor. Ob povratku obisk Celovca. Priglasite se pri g. Kleindienstu.

Sportno združenje »Olympia« vabi vse dečke iz goriške občine, da se do sobote 26. aprila prijavijo za odbojarsko moštvo. Dalje sporoča, da bo isto združenje organiziralo v času od 4. do 11. maja lahkoatletске tekme tako za mesto Gorica kot tudi za podeželje. Prijavitelj se je treba pri odbornikih Olympije: prof. Kranner, prof. Čerčič, Valentincič, Spacapan Peter, Brajnik Marko, Hladnik Boris, dr. Pavlin Damjan.

Gostovanje pri Sv. Ivanu v Trstu. Moški zbor »Mirko Filej«, mešani zbor »Lojze Bratuž« in dramska šola iz Gorice bosta nastopila s koncertom in oratorijem »Friedrik Baraga« v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu v nedeljo 4. maja ob 17. uri.

Prvi maj v Bazovici. Ze peto leto vabi Slomškov dom na veselo praznovanje praznika dela vse Slovence na Tržaškem in na Krasu. Tudi letos je Slomškov dom že na delu in pripravlja vsem delovnim ljudem priložnost, da veselo praznujejo prvi maj in dostojno proslavijo pridobitve vseh delavcev sveta.

Kino dvorana Bazovica vabi na lepo filmsko predstavo v nedeljo 27. aprila. Na sporedu bo ameriški barvni film »ROSIE«, zabavna komedija.

Zahvala. Slomškov dom v Bazovici se toplo zahvaljuje Slovenskemu gledališču v Trstu za lepo predstavo »Zares čuden par« in obžaluje, da je imelo tako revno udeležbo.

Uprava Slov. gledališča v Trstu sporoča cenjenemu občinstvu, da je morala zaradi tehničnih ovir prenesti predstavo »Amfitruo« za abonmá nedeljski popoldanski na nedeljo, 27. t. m. ob 16. uri.

Jugoslovansko dramsko pozorišče iz Beograda go gostovalo 3. in 4. maja v Kulturnem domu v Trstu. V soboto 3. maja ob 16. uri bo predvajalo za šole komedijo Branislava Nušića »Protekcija«, isti dan od 21. uri igro J. A. Gončarova »Navadna zgodba«, v nedeljo 4. maja ob 15.30 in 20.30 pa igro Borislava Mihajloviča-Mihiza »Kraljevič Marko«.

Ministrstvo za poljedelstvo in gozdove je razpisalo natečaj za 260 mest inšpektorja v višjem tehničnem staležu osebja poljedelstva. Potreben je doktorat v agrarnih strokah. Prošnje je treba predložiti do 19. maja t. l.

Ministrstvo za javna dela je razpisalo natečaj za 88 mest pomočnika geometra pri ustanovi »Genio civile«. Za področje Julijske Benečije je rezerviranih 10 mest. Prošnje je treba odposlati do 13. junija t. l. Uradni list št. 95 z dne 14. aprila 1969.

PROGRAM PRVOMAJSKEGA PRAZNIKA V BAZOVICI

Popoldne ob 4. uri: VESEL KONCERT. Nastopajo: Oktet iz Postojne, ansambel »Aldabor« iz Postojne in humoristi. Med odmori srečolov.

Zvečer ob 7. uri: začetek PROSTE ZABAVE ob zvokih postojnskega ansambla »Metronomy«.

Za jedačo (tudi čevapčiči) in pijačo (odlična kapljica) bo dobro poskrbljeno! V primeru slabega vremena bo popoldanska prireditev v kino dvorani in večerna v Slomškovem domu.

RADIO TRSTA

Spored od 27. aprila do 3. maja 1969

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih)

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Zora Tavčar: »Otok skrivnosti«. Tretji del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 15.30 Anton Quintana: »Federicova smrt«. Radijska drama. 18.30 Iz pesniških gajev: »Fran Levstik«. 18.40 Operetne melodije. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Bednarik: »Pratika«.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. 12.00 Kalanova: »Pomenek s poslušavkami«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Car glasbenih umetnin. 17.35 Vaše čtivo. 18.30 Radio za srednje šole. 18.50 Goriški polifonski zbor. 19.20 Priljubljene melodije. 21.05 Milan Lipovec: »Stefan Granata«. 21.15 Romantične melodije.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas. 19.45 Zbor Glasbene Matice iz Ljubljane. 20.35 Henze: »Boulevard Solitude«, lirska drama v 7 prizorih.

Sreda: 11.40 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 12.10 Lik i naše preteklosti: »Adolf Trampuš«. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambli na Radiu Trst. 17.55 Ščepce poezije. 18.30 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 19.10 Lupinc: »Higiena in zdravje«. 20.35 Simfonični koncert. 21.30 Orkester in zbor N. Luboffa.

Četrtek: 8.30 Pihalne godbe. 9.00 V prazničnem tonu. 10.00 Oton Zupančič: »Duma«. 11.00 Igrata orkester »Pops« iz Bostona in Sciasciav ork. 11.30 Revija zborov Slovenske prosvetne zveze iz Trsta. 13.30 Glasba po željah. 15.55 Beethoven: Simfonija št. 6 v f-duru, op. 68, Pastoralna. 16.40 Tržaški motivi. 17.00 Pérez Prado, kralj mamba. 17.20 Za mlade poslušavce: Rakuštrane pesmi. 18.30 Lebič: »Požgana vas, kantata. 19.10 Pisani balončki, radijski tehnik za najmlajše. 20.30 Aleksěj Arbutov: »Zgodilo se je v Irkutsku«. Drama v dveh delih.

Petek: 11.40 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. 12.10 Lokar: »Blagoznanstvo za domačo rabo«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Glasbeni mojstri. 17.55 Slovensčina za Slovence. 18.30 Radio za 2. stopnjo osnovnih šol. 18.50 Komorni koncert. Člani Dunajskega okteta. 19.45 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.50 Koncert operne glasbe. 22.00 Triglasne in štiriglasne canzonette beneške šole.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Tul: »Iz starih časov«. 13.30 Glasba po željah. 16.25 Carlo Cassola: »Fausto in Ana«. Dramatiziran roman. Tretja oddaja. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.30 Za mlade poslušavce: Od šolskega nastopa do koncerta. 17.45 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. 18.00 Moj prosti čas. 18.30 Vokalni duo Ljuba-Berce Košuta in Nerina Pelizon s triom Možina. 19.10 »Družinski obzorje«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Nekdanji slovití procesi v Trstu: »Tiralica za 10.000 lire«.

Nadaljevanje občnega zbora Slovenske skupnosti bo v nedeljo, 27. t. m. ob 9. uri. Na sporedu bo nadaljnje proučevanje statuta in pravilnika organizacije. Vsi člani so toplo vabljeni, da se udeležijo razprave. Preteklo nedeljo je občni zbor na splošno razpravljaval o novem statutu ter nato podrobno proučil 21 členov in jih odobril. Dokončna odobritev statuta in pravilnika ter volitve novih organov bodo v nedeljo, 11. maja dopoldne.

V kino dvorani v Bazovici bo v petek, 25. aprila »Večer slovenskih balad in romanc« v podajanju gledališkega umetnika Staneta Raztresena.

DAROVI:

Za Slovenik v Rimu: Dr. A. K. iz Trsta 10.000; M. F. iz Gorice 2.000; Dr. R. P. 10.500; N. N. 5.000; stolniška dobrotnica 40.000 lir. Vera Gentili v spomin pokojne mame 10.000 lir; Terezija Stigar 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: N. N. v spomin pok. g. Zupančiča 10.000; N. N. 2.000 v spomin pok. s. Urbane Gorjup; N. N. 10.000 za en kamen v novi zgradbi; N. N. 5.000 v večni mir soprogu.

Za Alojzijevišče: N. N. 500 lir; Posojilnica v Sovodnjah 50.000 lir.

I. P. iz Pevme: za Alojzijevišče 5.000 lir, za Zavod sv. Družine 5.000 lir, za Katoliški dom 5.000 lir, za Slovenik v Rimu 5.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Vera Gentili ob mami smrti 2.000 lir; v spomin pokojne mame drage prijateljice Vere daruje Pina 5.000 lir.

Za Slomškov dom: ob krstu Irene Kralj iz Padrič 3.000 lir; družina Ražem namesto cvetja na grob pok. Mariji Ražem 1.000 lir; Justa Grgič iz Gropade 1.000 lir; Zora Presl 10.000 lir.

Vsem plemenitim dobrotnikom Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

PROSVETNO DRUSTVO »STANDREŽ«

priredi v sredo, 30. aprila ob 21. uri v župnijski dvorani v Štandrežu

VESEL VEČER

muzike, petja in humorja z nastopom glasbene skupine iz Ljubljane

»ROKOVNJAČI«

Vljudno vabljeni!

LISTNICA UREDNIŠTVA

Zaradi praznika 1. maja bomo mesto na običajno sredo prihodnjo številko našega lista paginirali že v torek 29. aprila pop. Dopise je treba zato poslati na uredništvo našega lista vsaj do torika zjutraj ob 8. uri. Kasneje došli dopisi ne bodo mogli priti v pošte za številko z datumom 1. maja.

ZA BOGOM VREDNA NAJVEČJE ČASTI.

Za mesec maj, ki je Mariji posvečen, priporočamo kot šmarnično branje knjigo znanega baragoslovca semeniškega spirituala dr. Filipa Žaklja: »Za Bogom vredna največje časti«, ki v 31 poglavjih podaja marijanski zgled in nauk našega velikega misijonarja in škofa Friderika Ireneja Baraga, obravnava pa tudi kaj je Baraga v svojem plodovitem življenju storil za Marijino slavo. Tudi naslov knjige je vzlet iz enega Baragovih spisov. Nekaj izvodov te knjige je moč dobiti tudi na upravi našega lista. Cena izvodu 1.000 lir, po pošti 250 lir več.

Najlepši dar za god, rojstni dan ali kak družinski praznik je nedvomno

MALO SVETO PISMO S SLIKAMI

Knjiga ima 520 strani velikega formata s številnimi slikami v barvah skoro na vsaki strani. Cena izvodu v usnje vezanemu je le 4.500 lir, v platno vezanemu pa 3.000 lir. Knjigo posreduje uprava našega lista.

Starši, botri in botrice, možje in žene, fantje in dekleta, ko premišlujete, s čim bi se obdarili, spomnite se na

MALO SVETO PISMO V SLIKAH!

ZAHVALA

Ob priliki smrti in pogreba naše drage matere

Uršule Križmančič vd. Tul

se najtopleje zahvalujemo č.č. gg. Stanku Janežiču in Miru Stalcerju za pogrebne obrede, darovalcem cvetja in vsem, ki so jo spremljali na zadnji poti.

Zalujoča hči Rozalija in nevesta Slava z družinama

Mačkovlje, 15. aprila 1969

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo